

Daniel Angermann
Klarälvsvägen 50
128 44 Bagarmossen
Sverige
daniel.angermann@outlook.com
tfn: +46 70 786 16 95

Till
Justis- og beredskapsdepartementet

Stockholm den 11 december 2020

Svar på remiss (20/6144) angående förslag till ändringar i covid-19-förordningen (vistelseort under karantäntiden)

Remissprocessen

Inledningsvis önskar jag framhålla att remisstiden på enbart 48 timmar riskerar att många potentiellt viktiga synpunkter på förslaget inte kommer att nå fram. Berörda myndigheter och enskilda som direkt berörs av karantänföreskrifterna hinner inte på så kort tid utarbeta genomarbetade svar. Det kan även antas att många under givna tidsramar valt att helt avstå från att delta i remissen. Den korta remisstiden riskerar därmed att de nya reglerna, om de kommer att antas, inte har den legitimitet som de skulle kunna ha om regeringen hade valt en annorlunda process med bättre framförhållning.

Förslagets innehåll

Ordningen att personer som inreser till Norge från länder som Norge har bedömt vara "röda" har en skyldighet att vistas på ett s.k. karantänhotell de första tio dagarna av sin vistelse i Norge har motiverats med risken för s.k. importsmitta, ett antagande om att personer från röda länder för med sig smitta till Norge. Enligt ett undantag i den nuvarande förordningen har dock personer som *civilrättsligt äger* en bostad i Norge rätt att genomföra karantänen i sin egen bostad. Personer som inte är civilrättsliga ägare till sin bostad utan disponerar den på andra grunder, t.ex. genom ett hyreskontrakt, har inte rätt att genomföra karantänen i sin egen bostad. Ordningen har fått kritik.

Det nu aktuella förslaget går ut på att karantänplikten på tio dagar framöver även ska kunna fullgöras i en bostad som den karantänpliktige disponerar på andra grunder än civilrättsligt ägande, t.ex. genom ett hyreskontrakt.

Vidare föreslås, såvitt gäller personer som kan dokumentera att de har ett annat ställe än s.k. karantänhotell att genomföra karantäntiden på, t.ex. hos familjemedlem, undantas från skyldigheten att tillbringa de tio första dagarna av sin vistelse i Norge på ett sådant hotell. För att detta ska vara möjligt ska den karantänpliktige ha tillgång till ett eget rum hos värden, den ska ha tillgång till ett eget bad med egen toalett och den ska ha tillgång till ett eget kök.

Som det får förstås kan även "matsservering" eventuellt godtas. Värden ska bekräfta att dessa villkor är uppfyllda.

Mycket finns att säga om just detta förslag liksom det stora antalet regler i övrigt som – tveklöst i all välmening – skapats på kort tid, under svåra förhållanden, för att få bukt med en skenande pandemi.

I korthet kan sägas att ändringsförslagen är utformade på sådant sätt att de inte medför någon nämnvärd lättnad. Framöver har personer som hyr sin bostad rätt att tillbringa karantäntiden i denna. Det är bra. Personer som inte har "egen" bostad i Norge i denna mening, utan som regelbundet pendlar mellan länderna¹ till familj, nära och kära, makar, livspartners, sårbara, bästa vänner m.m. har ingen glädje av denna ändring. De är separerade och får inte mötas. På obestämd tid. Detta medför mänskligt lidande som måste sättas i proportion till vad regeringen åsyftar med isoleringen.

Det finns anledning att lyfta blicken.

Familjer och förhållanden har idag inga gränser. Barn, föräldrar, syskon, äktenskap och alla andra typer av nära förhållanden är spridda inom Norge, Norden och övriga världen. Stängda gränser och den nuvarande karantänordningen splittrar och separerar familjer och förhållanden.

De som lever i gränsöverskridande förhållanden är väl medvetna om de risker som pandemin medför för liv och hälsa. Ingen vill smitta nära och kära eller någon annan. Därför måste regeringen i det fortsatta arbetet ifrågasätta sin hypotes, att inresande mot Norge per definition är att likställa med ökad importsmitta. I ett system som sägs vara tillitsbaserat bör regeringen förutsätta – ha tillit till – att personer som har minsta symptom på sjukdom avstår från att resa till Norge (eller någon annanstans), för sina nära och käras skull och för alla andras skull.

Ett flertal remissinstanser, bl.a. *Advokatforeningen* och *Nasjonale institusjon for menneskerettigheter*, har berört aspekter kring mänskliga rättigheter och friheter samt proportionalitet. Regeringen bör hörsamma vad dessa tunga remissinstanser anför i dessa frågor.

Regeringen bör mot bakgrund av ovanstående i större grad överväga om vidtagna och föreslagna åtgärder är proportionerliga i förhållande till de effekter dessa kan få för gränsöverskridande familjbildningar och förhållanden.

Personer som har beaktansvärda skäl att inresa till Norge bör ha möjlighet att vara tillsammans med sin familj/partner under karantäntiden utan krav på isolering.

Med vänliga hälsningar

Daniel Angermann

¹ Undertecknad och dess käresta har pendlat mellan Stockholm och Oslo i snart nio år, varannan vecka, år efter år, är hemma lika mycket i Oslo som i Stockholm, är en familj med barn sedan tidigare och bonusbarn, stor släkt och allt annat som utgör en familj. Dock med var sin bostad i Stockholm och Oslo.